

[Helge Nielsen.]

befinde sig godt, og det gælder naturligvis også børnene. Vi har da også med tilfredshed og glæde set, at mange af vore planlæggere, mange af vore arkitekter, ikke mindst de yngre grupper af disse, har beskæftiget sig meget med disse vigtige problemer i de seneste år. Vi har set, at der for nylig er udkommet nogle bøger, der beskæftiger sig med disse emner, bøger, som er skrevet på baggrund af grupperes flerårige arbejde med miljø- og trivselsproblemerne.

Jeg kan altså være enig med fru Hanne Reintoft i det rigtige i den sag, der er rejst, men jeg kan bare ikke være enig i, og jeg kan ikke anbefale, at man nedsætter en ny kommission til at behandle dette vigtige spørgsmål. Jeg er bange for, at der i så fald vil gå for lang tid, inden der kommer gang i tingene. Jeg tror, det i højere grad er et spørgsmål om politisk beslutning, det er et spørgsmål om politisk stillingtagen til de problemer, det er muligt at få inddraget i lovgivningen, og de ændringer, det er muligt at gennemføre både med hensyn til nybyggeriet og det bestående byggeri, og jeg vil gerne anbefale, at man i højere grad beskæftiger sig med ændringer af de gældende love.

Jeg er altså enig med fru Hanne Reintoft i, at problemerne foreligger, men kan ikke tilslutte mig nedsættelsen af en kommission.

Lis Møller: Jeg er enig med fru Hanne Reintoft i, at vi i høj grad mangler friarealer, hvor børn kan udfolde sig trygt og frit.

Trafikkens voldsomme vækst i de senere år har krævet vejudvidelser og parkeringspladser, og den slags er der altid fundet udvej for at få plads til, men ønsker om fritidsarealer til børnene møder næsten altid modstand hos såvel lejere som grundejere og myndigheder. Der burde faktisk ikke fremtidig gives tilladelse til noget nybyggeri, uden at der samtidig blev afsat jord til legepladser og fritidsarealer for børn og unge i forbindelse med dette byggeri.

At skabe grønne arealer og legepladser i Københavns indre by vil nok være en umulighed i dag. De arealer, der fandtes oprindeligt til dette formål, har bilerne jo overtaget. Man kunne naturligvis nå et langt stykke i retning af at skaffe legemuligheder, hvis gårdrydningerne, som man talte om, da jeg blev født, og det er efterhånden mange

år siden, og som man stadig taler om, blev en realitet, og hvis man f. eks. åbnede skolegårde uden for skoletiden.

Jeg er også enig med fru Hanne Reintoft i, at det er uhyre vigtigt, at børnene kan komme til fritidsarealerne uden at skulle krydse livsfarlige færdselsårer. Vi ved, hvor mange børn der dræbes eller lemlæstes på vej til skole i de mørke vintermorgener. Jeg har tidligere rejst spørgsmålet om dette fra denne talerstol, men uden synderligt held. Jeg ved ikke, om vi kender tallet på, hvor mange der dræbes på vej til legestedet, eller fordi de må opholde sig på trafikerede gader og veje i fritiden, men det er sikkert heller ikke noget lille tal.

Jeg synes også, det må være på tide, at vi får set på disse oldnordiske servitutter om røg, støj og møg. Jeg synes, det er helt urimeligt, at disse bestemmelser skal hindre oprettelse af legepladser og daginstitutioner for børn; de hindrer jo ikke etablering af vejudvidelser og parkeringsmuligheder. Børn støjer, ja vel, men det er dog kun i dagtimerne; bilerne udspreder røg, støj og møg hele døgnet rundt. Her synes jeg i høj grad der var en opgave for boligministeren at tage fat på.

Jeg er altså enig med fru Hanne Reintoft i hendes tanker, men ikke i, at vi skal nedsætte en kommission. Dét er jeg enig med hr. Helge Nielsen: så varer det jo år, før denne sag overhovedet bliver klaret. Jeg er derimod enig i, at vi bør inddrage sagkyndige i arbejdet som rådgivere.

Jeg mener, det må være rigtigst, at forslaget behandles i boligudvalget, og jeg vil tilsige mit partis støtte til en saglig behandling.

Ib Thyregod: Det er vist ganske klart, at der ikke kan blive politisk uenighed om de synspunkter, som ligger bag fru Hanne Reintofts forslag.

Det er en række vigtige problemer, der er peget på i forbindelse med dette forslag, og det, som ligger bag, er jo faktisk dette, at der ikke ved nybyggeri er pligt, medmindre kommunerne stiller kravet, til at indrette legepladser og friarealer. Noget andet er, at det sker i et vist omfang, f. eks. når der gives kommunegaranti og kommunerne kræver sådanne oprettet: der er altså med andre ord den forskel, at parkeringsarealer er obli-